

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte -

Timofti Vladimir

judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Gîrjeu Radion XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 27.07.2017 – 21.11.2017;*
2. *Instanța de apel: 21.12.2017 – 28.03.2018;*
3. *Instanța de recurs: 28.05.2018 – 25.09.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 21 noiembrie 2017, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Gîrjeu Radion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului Gîrjeu Radion pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Gîrjeu Radion în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 1480 (o mie patru sute optzeci) lei.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că la data de 29.04.2017, în jurul orelor 22:20 min., Gîrjeu Radion, fără a deține permis de conducere, aflându-se în stare de ebrietate contrar prevederilor art. 14 lit. „a” al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin HG nr.537 din 13.05.2009, care prevede că, conducătorului de vehicule îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi, s-a urcat la volanul motocicletei de model MT cu n/î XXXXX, avîndu-l în calitate de pasager pe consăteanul său Braguța Anatolie.

Deplasându-se pe traseul L-15 din s. Clocușna, raionul Ocnița, Gîrjeu Radion a încălcat și alte prevederi ale Regulamentului de circulație rutieră și anume: art. 10 pct.2 lit. „a”, care prevede că „conducătorul care conduce un autovehicul trebuie să posede permis de conducere perfectat pe numele său valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus”; pct.10.1) lit. a) și b) care prevede, că persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic și medical, să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; pct.45. 1) lit. a) b) c) d) care prevede, că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră; 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza s-au chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Aționând contrar prevederilor Regulamentului de circulație rutieră, Gîrjeu Radion a pierdut controlul asupra vehiculului și nu a ținut distanța față de alt participant la traficul rutier, tamponându-l pe pietonul Curea Roman, care se deplasa în aceeași direcție cu vehiculul condus de Gîrjeu Radion. Pietonului Curea Roman i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză judiciară nr.63-D din 02.05.2017, se califică ca leziuni grave periculoase pentru viață exprimate prin: trauma cranio-cerebrală închisă, comoția cerebrală, plaga contuză a frunții, fractura deschisă a ambelor oase a gambei drepte.

Continuându-și deplasarea Gîrjeu Radion s-a tamponat în gardul cet.Cernei Ion și s-a oprit. În rezultatul impactului, pasagerului Braguța Anatolie i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză judiciară nr.62 D din 02.105.2017, se califică ca leziuni corporale grave periculoase pentru viață exprimate prin: traumă cranio-cerebrală închisă cu comoție cerebrală, plagă contuză a capului, fractura deschisă a ambelor oase a gambei stînga.

Gîrjeu Radion s-a ales cu leziuni corporale, care conform raportului de expertiză judiciară nr.61 D din 02.05.2017, se califică ca leziuni corporale grave periculoase pentru viață exprimate prin: traumă cranio-cerebrală gravă închisă: contuzia cerebrală, edemul cerebral, hematomul intra cranial, plaga contuză scalpătă a regiunii pielose a capului fractura oaselor antebrațului stîng cu deplasare.

Conform raportului de constatare medico-legală nr.305 din 17.05.2017, în sângele lui Gîrjeu Radion se conținea alcool în cantitate de 0,57%, echivalentul a 0,57 mg/l.

În conformitate cu prevederile art.13412 alin.(3) Cod penal, modificat prin Legea nr.207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, prin starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.

Acțiunile inculpatului Gîrjeu Radion au fost încadrate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijlocului de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Gîrjeu Radion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

În motivarea apelului a invocat blândețea pedepsei, care, în opinia acuzatorului de stat, nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane, considerând că prima instanță n-a acordat deplină eficiență criteriilor generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art.75 din Codul penal.

În acest sens a menționat, că Gîrjeu Radion se afla în stare de ebrietate cu grad avansat în momentul când s-a urcat la volanul motocicletei, iar în urma producerii accidentului, pasagerului Braguța Anatolie și pietonului Curea Roman le-au fost cauzate leziuni corporale grave. Astfel, prejudiciul cauzat sănătății pasagerului și pietonului este incomensurabil, deoarece efectele care pot surveni asupra sănătății părților vătămate nu pot fi prevăzute, dar este sigur faptul că ei vor avea de suferit în continuare.

De asemenea a indicat, că atât pe parcursul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, la comiterea infracțiunii incriminate lui Gîrjeu Radion, nu au fost stabilite circumstanțe excepționale legate de scopul și motivele faptei,

de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei pentru a fi aplicate prevederile art. 90 din Codul penal.

Astfel, în privința lui Gîrjeu Radion este necesar să fie stabilită o pedeapsă corespunzătoare infracțiunii pe care a comis-o, și anume sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 martie 2018 a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința Judecătorei Edineț, sediul Ocnița din 21.11.2017, din alte motive, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care s-a respins solicitarea procurorului de încasare din contul inculpatului Gîrjeu Radion în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 1480 (o mie patru sute optzeci) lei.

În rest s-au menținut dispozițiile hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Gîrjeu Radion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal.

Reieșind din faptul că, cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de apel a indicat că, legalitatea sentinței atacate va fi verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, prin cerere a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscând săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu (f. d. 114), iar instanța de fond a respectat cerințele dispozițiilor art. 364/1 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea stabilirii acesteia, a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal și respectând cerințele art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost condamnat, este la prima abatere, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, a recunoscut vina, se caracterizează pozitiv la locul de trai, se

căiește sincer de cele comise, are la întreținere un copil minor și soția, care nu este angajată în câmpul muncii, iar în afară de aceasta, în rezultatul infracțiunii lui Gîrjeu Radion, la fel, i s-au cauzat leziuni corporale grave, starea sănătății înrăutățindu-se după comiterea accidentului, or, potrivit certificatului de dezabilitate și capacitate de muncă nr. 281757, încadrându-se în gradul de dezabilitate accentuat.

Totodată, instanța de apel a relevat că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor din imprudență, astfel că, pedeapsa stabilită de instanța de fond este în concordanță cu prevederile art. 90 Cod penal, care corect a concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea anume a acestei pedepse, nefiind careva circumstanțe ce ar putea duce la înăsprirea pedepsei.

Însă, instanța de apel a considerat că, soluția instanței de fond în partea ce ține de încasarea din contul inculpatului Gîrjeu Radion în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 1480 lei, este nefondată și în acest sens a notificat prevederile art. 227, 143 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevăd expres din ce sunt constituite cheltuielile judiciare și cazurile în care expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu.

Astfel, în cazurile când expertiza și examinarea medicală a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea procurorului, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului, după cum pledează procurorul.

Instanța de apel a reiterat și faptul, că potrivit art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile privind efectuarea expertizelor judiciare, pentru constatarea vătămarilor corporale ale părților vătămate, și a inculpatului Gîrjeu Radion solicitate de către organul de urmărire penală, nu se includ în categoria cheltuielilor judiciare care urmează a fi achitate de către inculpat, or, această sumă, constituie cheltuieli care au fost suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare nr. 61 D din 02.05.2017 în privința lui Gîrjeu Radion (320 lei), nr. 62 D din 02.05.2017 în privința lui Braguța Anatolie (320 lei), nr. 63 D din 02.05.2017 în privința lui Curea Marin (320 lei) și rapoartelor de constatare nr. 306 din 17.05.2017 în privința lui Braguța Anatolie, nr. 307 din 17.05.2017 în privința lui Curea Roman.

La fel, s-a menționat și prevederile alin. (3) al art. 75 din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, care stipulează expres că „în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova”.

Astfel, conform art. 142 alin. (2) părțile, din inițiativă proprie și pe cont

propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor. În acest caz, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată este obligată să remită instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară materialele necesare efectuării expertizei judiciare. Raportul de expertiză judiciară întocmit la cererea părților se prezintă de către parte organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată, se anexează la materialele cauzei penale și urmează a fi apreciat în coroborare cu alte probe. În cazul în care, reieșind din concluziile formulate de experți în rapoartele de expertiză anterioare, se constată inoportunitatea dispunerii expertizei judiciare solicitate de către părți, iar efectuarea unei alte expertize va condiționa tergiversarea procesului penal, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată respinge cererea părților.

În acest context, s-a constatat că în prezenta cauză penală ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală, fără a exista o asemenea cerere din partea părților.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 25 aprilie 2018, este atacată, la 10 mai 2018, cu recurs ordinar de procuror, care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și pct.10) Cod de procedură penală – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, solicită casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie exclus art. 90 Cod penal în privința inculpatului Gîrjeu Radion.

În opinia acuzatorului de stat, pedeapsa stabilită inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei, considerând că, instanțele de fond greșit și-au motivat soluțiile de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată de aplicare a dispoziției art. 90 Cod penal.

7. Inculpatul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de procuror, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau

parțială a hotărârii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală drept temei de recurs împotriva deciziei instanței de apel poate fi invocat faptul, că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erori de drept în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs relevă că, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Luând ca bază aceste prevederi și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează ai fi stabilită.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal și în limitele fixate în Partea specială a acestuia.

Colegiul penal lărgit remarcă, că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal. Limitele pedepsei sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere și persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială,

familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal lărgit constată că criteriile enunțate supra au fost valorificate anume în ordinea expusă, inculpatului Gîrjeu R. fiindu-i stabilit un termen de pedeapsă în limita legală, prevăzut de art. 264 alin. (4) Cod penal, în coroborare cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real, ori din perspectiva acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune, stabilit de instanța de judecată.

În speță, Colegiul penal lărgit constată că obiectul contestării hotărârii atacate, de fapt, îl constituie aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

În acest sens Colegiul penal lărgit atestă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze soluția de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care se întemeiază convingerea ei.

Prin urmare, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei cu închisoarea stabilite. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un

drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Colegiul penal lărgit în acest sens atestă, că pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei urma să se efectueze o analiză complexă și minuțioasă a personalității infractorului, comportamentul acestuia înainte și după săvârșirea infracțiunii și în cazul în care s-ar fi dovedit că comiterea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa și că pentru corectarea acestuia nu este necesară executarea efectivă a pedepsei, instanțele ar fi putut aplica instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, însușindu-și concluziile expuse de prima instanță, a considerat posibilă atingerea scopului pedepsei penale în condiții non-privative de libertate, luând în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția, are la întreținere un copil minor și soția, precum și faptul că el însăși a suferit vătămări corporale în urma accidentului.

Colegiul penal lărgit apreciază circumstanțele reținute de către instanța de apel drept nesusceptibile de a întemeia în mod convingător soluția adoptată de către aceasta, deoarece constituie circumstanțe care au fost luate în considerație la stabilirea pedepsei. Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit constată că prin recunoașterea vinovăției, inculpatul a condiționat judecarea cauzei în procedură simplificată, beneficiind de aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Totodată, Colegiul penal lărgit constată că gravitatea infracțiunii a fost deja reținută de către instanța de apel la individualizarea pedepsei. În acest context, Colegiul penal lărgit menționează că invocarea ulterioară a acestor circumstanțe, la individualizarea executării pedepsei, nu are o susținere legală, or ar însemna că aceluiași chestiuni de fapt li se acordă o dublă valență juridică.

Instanța de recurs reține că instanțele de fond la constatarea oportunității suspendării executării pedepsei n-au ținut cont de consecințele care au survenit în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului, comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, care nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate Curea A., deși acesta a declarat că i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 25000 lei.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că atât instanța de fond cât și cea de apel greșit și-au motivat soluția de individualizare a executării pedepsei, ținând cont doar de personalitatea inculpatului, pripit ajungând la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins prin aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal.

În prezența acestor constatări, Colegiul penal lărgit conchide că suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilită lui Gîrjeu R., este

lipsită de careva motive și urmează a fi exclusă, or, această soluție nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, de corectare, reeducare a inculpatului și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit conchide asupra faptului că argumentele recurentului sunt întemeiate, iar temeiurile pentru recurs invocate și-au găsit confirmare.

Prin urmare, rejudecând cauza, Colegiul penal lărgit conchide că în privința lui Gârjeu Radion, condamnat prin sentință în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 ani închisoare, urmează a fi stabilită executarea reală a pedepsei, în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin soluția adoptată, Colegiul penal lărgit specifică că sunt respectate exigențele art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, care vizează neagravarea situației condamnaților, or, urmează a fi diferențiată noțiunea de individualizare a pedepsei de noțiunea de individualizare a executării pedepsei. Astfel, prin actul de individualizare a executării pedepsei cu suspendarea executării acesteia, instanța pune pe cel condamnat în situația de „condamnat cu executarea pedepsei suspendată condiționat”.

În acest mod, suspendarea condiționată a executării pedepsei este o problemă privind executarea pedepsei, dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Astfel, se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea acesteia.

Din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit consideră că excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, nu poate fi considerată o agravare a situației inculpatului, deoarece nu s-a făcut o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a pedepsei stabilite în același sens. Ca agravare a situației inculpatului se subînțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt alineat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicare a unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuă, situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Cele anterior menționate nu se identifică în cauza deferită prezentei judecări, considerent din care Colegiul penal lărgit conchide că recursul declarat urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel, în latura penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. (2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, casează parțial sentința Judecătorei Edineț, sediul Ocnîța din 21 noiembrie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 martie 2018, în cauza penală în privința lui **Gîrjeu Radion XXXXX** în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Gîrjeu Radion XXXXX se consideră condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

Termenul de executare a pedepsei cu închisoarea stabilită în privința lui **Gîrjeu Radion XXXXX** se calculează din momentul reținerii acestuia.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârii atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **08 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Boico Victor